

[Undervisningsministeren]

§ 18, stk. 1, nr. 4. Man har herved lagt vægt på, at hovedparten (i det mindste de nævnte 39) af de tilmeldte elever er bosiddende i Vestsjællands amtskommune og allerede optaget på de øvrige gymnasier i amtskommunen. Hertil kommer, at amtskommunen har meddelt bestyrelsen, at der ikke er behov for at henvise elever til et Høng gymnasium.

Det tilføjes, at direktoratet under samtaler med kurssets rektor forud for ansøgningen af 14. juni 1980 har fremhævet, at gymnasielovens krav om et uddannelsesmæssigt behov ikke kan forventes at være opfyldt, hvis eleverne i det lokale område havde mulighed for at få plads i de eksisterende gymnasier, hvortil det amtskommunale fordelingsudvalg henviser.

Spm. nr. 1037

Til statsministeren (7/7 80) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvilken holdning vil den danske repræsentation ved hvalfangstkommissionens årsmøde den 21. juli indtage over for et eventuelt færøsk ønske om at opnå en kvote på 10 finhvaler i 1981, hvis den videnskabelige komité anbefaler en kvote på nul?«

Begrundelse

I sit svar til folketingets miljø- og planlægningsudvalg (alm. del bil. 108) oplyser statsministeriet, at man er bekendt med, at Færøerne både i 1978 og 1979 overtrådte forbudet mod fangsten af finhvaler. Ligeledes oplyses det, at det færøske landsstyre erkender, at fangsten er ulovlig, og at man vil søge at hindre gentagelser, men at man ikke ser sig i stand til at straffe kaptajn Herman B. Hermansen, som driver den ulovlige fangst.

Landstinget oplyser også, at man ikke vil modsætte sig en totalfredning for 1980 som vedtaget på hvalfangstkommissionens årsmøde i 1979, men at man vil forbeholde sig ret til at fremsætte forslag på kommissionens årsmøde i 1980 om en kvote på 10 finhvaler til Færøerne i 1981.

Da intet tyder på, at kaptajn Hermansen er til sinds at ophøre med sin nedslagning af de fredede hvaler, heller ikke i 1980, og da de gode hensigter med at overholde vore forpligtelser over for hvalfangstkommissionen såvel fra statsministeriet som fra landsstyret

tilsyneladende bliver ved samme hensigter, uden at der sættes ind over for ulovlighederne, kunne man få en mistanke om, at Danmark ville efterkomme et eventuelt ønske om en kvote på 10 i 1981 alene for at legitimere kaptajn Hermansens ulovligheder.

Denne mistanke synes så meget mere velbegrundet, som Danmarks holdning over for hvalfredning i det hele taget er noget halvhjertet at dømme efter den danske repræsentations afstemninger i hvalfangstkommissionen, hvor der næsten konstant stemmes for højst mulige kvoter, uanset til hvilken nation.

Besvarelse (18/7 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Der foreligger ikke til hvalfangstkommissionens forestående årsmøde noget ønske fra færøsk side om en hvalkvote for 1981.

For så vidt angår hvalfangst ved Færøerne i indeværende år har Færøernes landsstyre oplyst, at de af landsstyret ejede faciliteter på land til tilvirkning af storhvaler ikke vil kunne anvendes af eventuelle hvalfangere, hvilket i sig selv må anses for uoverstigelig hindring for udøvelse af hvalfangst på færøsk fiskeriterritorium.

Yderligere har landsstyret oplyst, at det har et lovgivningsinitiativ under forberedelse, hvorefter der vil blive søgt politisk tilslutning til tilvejebringelse af en klar hjemmel for forbud mod fangst af finhvaler på færøsk fiskeriterritorium.

Spm. nr. 1038

Til industriministeren (7/7 80) af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Vil ministeren påtale den konkurrenceforvriddning, som lønmodtagerfondens lån til FDB vil medføre?«

Begrundelse

Bortset fra det betænkelige i, at der uden om låneloftet og på tværs af nationalbankens kurspolitik tilføres en overvejende hjemmemarkedsorienteret koncern som FDB midler fra den pågældende fond, giver lånet FDB fordele, som den øvrige dagligvaredistribution ikke får. Lånet vil således medføre konkurrenceforvriddning og er egnet til at vække undren både blandt den øvrige dagligvaredistributions lønmodtagere og i den private